

Basni o levu.

Po Ezopu, Lafontainu in Krilovu priredil Brinjos.

9. Lev, ki se je postaral.*)

ev, silni vladar gozdov, se je postaral. Moči so mu opešale, in nekdanji neustrašni junak je slaboten ječal v svojem brlogu.

Ko so zapazili njegovi podložni, kako njihov kralj kreha in boleha, so ga jeli napadati vsi vprek. Konj prihrče in ga brene s kopitom, volk ga besen ugrizne v bedro, vol mu zasadi rog v lakotnice. Ubogi lev zdihuje in milo tožuje. Še rjuti ne more prav, tako ga je prevzela slabost.

Naposled se vdá v bridko usodo, mirno pričakujoč svojega konca. A ko zagleda še celó osla, da besno drvi proti njegovemu ležišču, tedaj tužno vzdihne: „Oh, to je pa prehudo! Saj rad umrjem, toda trpeti oslovske udarce, to se pravi dvakrat umreti.“

*Lafontaine. **)*

10. Bolani lev in lisica.

Lev se je potuhnil in se kazal, kakor da je bolan. Poslal je sla križem svet, naročivši mu, da naj oznanja, kamor pride: „Lev je hudo bolan in želi, da ga poseti vsaj en poslanec iz vsake rodbine. Da se nihče ne ustraši, pošilja vsakemu lastnoročno pisani potni list: ta ga bo ščitil vseh ostrih zobov in nabrušenih krempljev.“

Temu laskavemu pozivu so se nemudoma odzvale vse živali. Vsak rod je poslal vsaj enega zastopnika, ki bi naj potolažil bolnega kralja.

Le iz rodú lisičinega se ni šel poklonit noben poslanec. Stara pretkana rjavka je dejala svojim otrokom:

„Ako sodimo po stopinjah, so še sedaj vsi poslanci zbrani krog bolni-kovega ležišča, ka-li! Dosti je sicer stopinj, ki držé v levov brlog, a iz njega ni niti enega sledú. Kralj je dal res potne liste: pa hvala vam lepa za tako pisanje! Lahko se sicer pride v brlog, kako pa iz njega — to vedi sam Bog!“

Lafontaine.

*) Ta basen „Le Lion devenu vieux“ je prikrojena po Fedrovi „Leo senex, Aper, Taurus et Asinus.“

Pis.

**) Lafontaine (izgovori: Lafontén) je najslavnejši francoski basnopisec. Rodil se je l. 1621. v Château-Thierry. Umrli je l. 1695.

Pis.

